

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bismarck vzgled Avstriji.

„Jaz ne vidim še nikake nevarnosti, ki bi nam pretila neposredno, če tudi mi je reči, da tudi leta 1870 jaz nesem videl naprej, da bomo v malo mesecih v drugih razmerah.“ S temi besedami se je Bismarck opravičeval 26. marca t. l., ko je zagovarjal v zboru monopol na žganje. On je rekel, da mora podvizati, ker mu je zadovoljiti narod in tako državo utrditi, da bo pripravljena. Povedal je, da jedino vojno ministerstvo je za Nemčijo storilo vse, da se bo branila, če bo treba, da pa je treba storiti tudi drugo, da ne bo stanu, ki bi ne bil zadovoljen in torej tudi pripravljen za žrtve, ki bi jih zahteval državni interes.

Kar se dostaje previdnosti na zunaj, se je Bismarck potrudil, da bi ukrotil ali oslabil nasprotnike in sovražnike nemškega cesarstva, in se je vse prizadel, da bi si pridobil močne zaveznike. Znano je, kako si je Rusijo navezal, in kako se ji on vedno dobrija; saj ni še dolgo, ko je ob priliki tako imenovane poljake debate pohvalil Rusijo, ko je rekel, da je bila ona vedno zvesta prijateljica in trdna zaščitnica nemških interesov. V resnici zna on obratovati to veliko slovansko državo tako, da ni v trdni zvezi samo z Nemčijo, ampak tudi v prijaznih odnosih z onimi državami, o katerih se zdi Bismarcku, da bi zvezo Nemčije in Rusije okrepile. Tako je Nemčija utrjena na zunaj, da gleda mirno tudi na nepričakovane spletke; saj se je oborožila na znotraj z vsemi vojnimi pripomočki in na zunaj zvezala z najmočnejšim sosedom.

Kljubu tem ugodnim in še vedno odločilnim okoliščinam pa se noče naslanjati Bismarck samo na zunanjo zvezo in lastno vojno silo, ampak želi, da bi bil tudi ves narod nemški krepak in voljan za vsakotere žrtve. On poštevna moč duha, ki prešinja narod; on vé, da dandanes zmagojuje ideje, in da te poderejo vse mehanske, še toliko silne priprave, če se ne skladajo z idejami narodovimi. Vsled tega se je Bismarck spravil tudi na uredbo državnega gospodarstva in na preustroj neznosnih razmer mej kapitalom in delom. S tem hoče ta državnik kolikor toliko zboljšati stanje delajočega naroda, naj si dela kot kmet ali pa kot tovarniški delavec. Zato je uvedel carino še celo nasproti državam, ki so v

političnem prijateljstvu z Nemčijo; zato si prizadeva zavarovati delavce pred najhujšim pritiskom in neizgodam. Zato hoče davek razdeliti primerne tudi s tem, da bi država dobila monopol za tobak in žganje. On se boji nevarnosti, ki preti državi od slabjših stranij sedanjega socializma in zmatra to nevarnost kot posledico mejnarodne bolezni, za katero bo treba mejnarodnega leka.

Naposled vidi Bismarck v narodnostnem gibanju veliko silo, in če tudi je Nemčiji računati malodane z jedno samo narodnostjo, nema nemški kancelar vender miru, ker ne vé, kako bi se obnesli boji mej Slovani in Nemci, kateri so si sedaj v velikem nasprotju.

Z ozirom na vse to je rekel 26. marca t. l. tudi to le: „Leta 1866 ni bilo socialistiško gibanje pri nas toliko razvito; tudi ni bilo takrat razvito v toliko meri narodno razjedanje, sovraštvo mej Nemci in Slovani pri nas in pri naših prijateljih.“

Veče evropsko gibanje, ki nastopa zdaj, utegne so prečudno zamotati vsled razcepljenja, katero razkosava in razjeda dežele in narode . . .

Vidi se, da se Bismarck pripravlja tudi na posledice, ki bi utegnile nastati vsled sovraštva mej Nemci in Slovani v Avstriji in Rusiji, kateri imenuje „prijateljci“. To stran je naposled in najbolj poudarjal, in, če se njemu zdi to vprašanje zamotano v naslednjih rešitvi, je zamotano ne samo za Nemčijo, ampak tudi za njegove „prijatelje“, in če se boji on kljub utrjenosti za vojno takih spletek, je pač opravičena bojazen tudi za sosedne države, ki jih ima v mislih. Bismarck gotovo računi jedino na nemški dobiček, ko bi nastala vojna mej imenovanimi narodi; vender ni brez strahu; kajti spodleteti bi utegnilo celo njemu, da bi ne teklo vse gladko.

Iz vsega postopanja Bismarckovega je razvidna velika skrb, ki jo ima za utrjenje države in naroda nemškega; razvidno je pa tudi to, da Bismarck sluti in čuti bližanje hudih neviht, ki bi utegnile prihrumet nad razne države našega kontinenta.

Če pa je Bismarcku do tega, da bi šel nemški

narod ne samo močan, ampak tudi radovoljen in jedin v ogenj za interese nove Nemčije, koliko več mora skrbeti Avstrija, da ne bo samo trdna v orožju in po zanesljivih zaveznikih, ampak tudi in sicer v prvi vrsti po svojih različnih narodih! Tudi za Avstrijo se bližajo isti črni oblaki kakor za druge države, in če pomislimo na silo, ki trka na Balkanu, je Avstrija še veliko bliže ognju, nego mnogotera druga država. Če torej ne bo Avstrija pripravljena tudi na znotraj, potem je ona še v večji nevarnosti, nego jo opisuje Bismarck za Nemčijo. Avstrija torej potrebuje pred vsem, da svoje narode osreči s potrebnimi preosnovami v narodnopolitičnem oziru. Ona nikakor ne more trpeti, da bi njeni narodi razjedali in slabili sebe in državo. In če je bila kedaj sila za spravo in sporazamljenje, je pokazal ravno Bismarck s svojimi izjavami, da je ta sila za Avstrijo taka, ki se ne dá nikakor več odmakati in odlagati na poznejše čase.

Narodnostno vprašanje se mora v Avstriji rešiti brez odloga, in to ne z malodušnostjo, kakor se je skušalo doslej, ampak z vso odločnostjo brez ozira na desno ali levo, brez ozira na zamero te ali one stranke, ki bi rada gospodovala.

Ravno zdaj se pretresa Scharschmidov predlog v posebnem odboru. Ta predlog je rešiti, kakor dopušča nepristransko sojeni član XIX. osnovnih zakonov, torej v zmislu enakopravnosti, za vsak narod glede na jezik in vse narodne zadeve pojedinih narodov. Ta rešitev ni samo važna, nujna, ampak bo, z ozirom na evropske zahipne in sedanje razmere, tudi najbrže odločilna za bodočnost avstrijskih narodov in Avstrije same.

Od Bismarcka se je učiti Avstriji in njenim narodom, Avstriji, da je potreba te narode zadovoljiti, tem narodom pa, da se sami zataje, kjer bi radi gospodovali, ter da ne zahteva noben več, nego je potreba za njegov obstoj in razvoj.

Hic Rhodus, hic salta! zakličemo vsem narodom, ki bi radi gospodovali nad drugim; zdaj v sili, naj se pokažejo stranke, koliko jim je do Avstrije, zdaj naj pokažejo svoj patrijotizem! Gorje, če se razodenejo stranke v tem važnem trenutku kot malenkostne in kot majhni duhovi! Tu naj jim

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halász; poslovenil Vinko.)

Tretje poglavje.

(Dalje.)

Ivan je še jeden pot moral poseči vmes in dejal je:

„Moj kum bode zelo srečen, ako se hočeta poslužiti pri njem. A jaz vem, kaj ga vznemirja . . . Pripravil se je samo zame in zato ne smeta pričakovati slavnostnega obeda, dami moji. Morata biti torej prizanesljivi . . .“

„Vsakako, zelo prizanesljivi,“ odgovori Betina ter se potem obrne k svoji sestri:

„Ne bodi huda, Suzanka, ker sem malo . . . Saj veš, da sem zmirom malo . . . Ostaneva torej, jelite? To nama bode jako dobro delo, prav v miru tukaj pomuditi se jedno uro. Cel dan sva prebili na železnici in v vozu, v prahu in soparici . . . In kako strašen je bil danes zjutraj zajutrek v groznem hotelu, v katerem bodeva ob sedmih zopet morali

jesti, ako hočeva še porabiti v Pariz idoč vlak . . . Tukaj obedovati, bi bilo v istini zelo ugodno! . . . Kaj ne, da ti nemaš nič zoper to? . . . Ah, kako si dobra, Suzanka!“

Poljubila je svojo sestro zelo nežno ter rekla župniku:

„Ko bi Vi vedeli, kako je ona dobra, gospod župnik!“

„Betina! Betina!“

„Urno, Pavlina,“ pravi zdaj Ivan. „Še za dva pogrni! Jaz ti pomagam!“

„Jaz tudi, jaz tudi,“ dé Betina, „jaz Vam bom tudi pomagala. Prosim, prosim, tako sem vesela tega! A morate mi dovoliti, da si napravim malo bolj priležno, gospod župnik!“

Hitro odloži svoj plašč in Ivan je zdaj mogel čuditi se njenej prekrasnej, vitkej in ob jednem polnej postavi.

Zdaj miss Percivalova tudi klobuk sname. Pri tem pa je bila malo prehitra; cela reka njenih zlatih las se razvozla ter jej v širokih masah pade po plečih. Betina je stala ravno pri oknu, skozi katero so se vsipali solnčni žarki in zlata luč padala je z vsem svojim svitom na zlate lase ter sijajnej kra-

soti mlade deklice dajala še posebno dražest. Zmešana in zarudevši se morala je Betina svojo sestro poklicati na pomoč in gospo Scottovo stalo je dokaj truda, da je zmešnjavo nekoliko uredila.

Ko je bila mala nezgoda naposled zopet popravljena, Betina ni več mirovala. Takoj je planila čez ploščke, nože in vilice.

„Jaz znam jako dobro pogrinjati mize,“ pravi Ivanu. „Le mojo sestro vprašajte . . . Kaj ne, Suzanka, da sem kot mala deklica v New-Yorku jako dobro znala pogrinjati mize?“

„Res je, zelo dobro,“ odvrne gospa Scottova.

Zdaj tudi ona odloži klobuk in plašč, pri župniku opravičujoč se zaradi Betinine brezozirnosti. Ivan pa je še jedenkrat užival pogled prekrasne postave in čarobnih las. Obžaloval pa je, da se ti nikakor neso hoteli razvozlati.

Nekaj minut pozneje sedeli so gospa Scottova, miss Percivalova, župnik in Ivan pri malej mizi župnikovej. Nenadnost originalnega sestanka, pred vsem pa dobrovoljnost in malo razposajena prav Betine, učinila je, da je zabava prav kmalu kaj veselo in zaupljivo tekla.

(Dalje prih.)

bo Bismarck zgled kot državnik, ki poševa poje-
dine sile s svetovnega stališča, a ne kot one stran-
kice, katere mora on vedno in vedno obsojati za-
radi kratkovidne in malostne njih sebičnosti.

F. Podgornik.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 7. aprila.

Kolikor zmore dobra utemeljitev in pritisk v obliki državnozbornske resolucije, za toliko smo se danes približali rojstvu boljših časov za Dolenjce, bodoče dolenjske železnice. Dolenjski poslanec prof. Šuklje oglašil se je v današnji seji k centralnemu vodstvu trgovinskega budgeta ter opozoril zbornico dveh nedostatkov, katera mej drugim zavirata gmotno napredovanje kranjske de-
žele. Prvi nedostatek — to so visoki železniški tarifi — omenjal je s kratkimi besedami ter le priporočal, naj vlada ne prezre pritožeb, ki jih je deželni zbor kranjski bil na svetlo spravil v svojem zadnjem zborovanju. Potem pa je na dolgo in široko razkazal mučni položaj, v katerem tiči Dolenjska, ker je ne oživlja nobena moderna prometna žila, ker nima ta veliki del dežele nobene železnice. Dvajset let je že tega, kar se je prvič začelo go-
voriti o dolenjski železnici. Že 13. marca 1869. l. predložil je v državnem zboru tedanji trgovinski minister pl. Plener načrt postave, po katerem bi tudi v kratkem Dolenjska imela dobiti svojo želez-
nico. Ta osnova se je sicer že 29. aprila umaknila nazaj, ker je državni zbor sklenil svoje zborovanje, a vendar se je koj na to poročalo deželnemu od-
boru kranjskemu, da dolenjska železnica ostane za-
snovana. Leta 1872 vršila se je tudi tehniško-vo-
jaška revizija te proge. Po gospodarskem prevratu leta 1873. pa je vsa stvar zaspala in ni je mogla obuditi nobena prošnja, nobena deputacija. Sedaj pa je vendar dozorela tole, da se je osnoval konsorcij za pričetka dela, da je 5000 gld. podpore dovolil kranj-
ski deželni zbor in da je napravljen že trtež. Prof. Šuklje je za tem naslikal puščobo dolenjskega go-
spodarstva, katera naravno izvira od železniškega nedostatka. V krajih, kjer bi po njihovej leži mo-
ralo biti najlepše prometno življenje, je vse mrtvo. Ker ni prometa, je na obupnej stopinji tudi proizvodstvo, ležijo v zemlji neodkopani tudi veliki zakladi in trohni žilave moči razumnega in krep-
kega dolenjskega rodu. Izmed običnih koristij bodoče železnice omenjal je, da ima ona tendencijo vezati z Dalmacijo ter čital izrek Wüllerstorff-Urbair, veš-
čaka glede na avstrijske železnice, rekše: „Podaljšati železnico Beljak-Ljubljana do Ogulina, tudi do Karlovca, ni le potreba za Kranjce, katerim bi se tako jako povzdignil lokalni promet, marveč bi to bilo tudi kos tistih prog, ki naj dalmatinske želez-
nice zvežejo z avstrijskimi.“ Dolenjska železnica bi našo državno polovico zvezala s hrvatskimi železni-
nicami, po teh pa z Dalmacijo, od katere je — na to država ne more biti ponosna — popolnem lo-
čena, čeprav je za dalmatinske železnice toliko žrtvovala. Drugo pa je, da mora oko Avstrije biti za bodočnost obrneno v zahodno stran Balkana v trgovsko pristanišče egejskega morja, a tja vodi najkrajša pot preko Kranjske do hrvatsko-bosenskih železnic. Tretja državna korist bi po dolenjske železnici navstala za vojniške čase, ker le po njej bi se vspešno dali varovati Dalmacija in Bosna. In slednjič pa prebivalstvo Kranjske tudi po zaslugah, katere ima v zgodovini monarhije, zasluži, da sedaj tudi država, ki je drugim kronovinam tako rado-
darna, zanje kaj žrtvuje. Glavna proga naj bi bila iz Ljubljane preko Rudolfovega do hrvatske meje, a odcepila naj bi se v Ribnico in Kočevje. Prora-
čun zanjo znaša sedaj devet milijonov, v istini pa bi bilo stroškov veliko manj. Predložil je potem re-
solucijo, priporočajoč, da jo zbornica odobri: „Vi-
soka zbornica izvoli skleniti: Visoka vlada se pozivlja, naj v kratkem pred-
loži državnemu zboru vladni načrt za gradnjo dolenjske železnice.“

Desnica je govor poslanca prof. Šukljeja po-
hvalila ter resolucijo radostno podpirala. Izročila se je torej budgetnemu odseku v pretres. Voditelj trgovskega ministerstva baron Puss-
wald, ki je danes odgovarjal predgovorniku, de-
jal je k govoru dolenjskega poslanca to-le:

„Gospod poslanec s Kranjskega, Šuklje, klical me je, naj nedostatke v železniški politiki odpravim na dvojno stran: prvi glede na tarife, drugi na to, da se popolnijo železnice. Njemu sa-
memu se ni videlo umestno, spuščati se v obsežno

vprašanje vse železniške politike, nego razpravljati je samo razloge, ki pričujejo za to, da bi se kmalu uresničila dolenjska železnica.

„Kar se tiče prvega, omeniti moram, da se trgovsko ministerstvo jako skrbno trudi z vpra-
šanjem tarifi, ne zanikujem, da z današnjem stan-
jem tarifov ne moremo biti zadovoljni (Dobro!) in kakor visoke zbornice znano od časopisov, dognalo je trgovsko ministerstvo, da se tačas vsa avstrij-
ska železniška društva mej saboj posvetujejo — seveda pri tem sodeluje generalno ravnanje av-
strijskih železnic —, kako bi se odpravile te težave.

„Častitemu gospodu poslancu, ki je osobito opozoril, da ima izvoz gališkega lesa izredne pred-
nosti nasproti lesnej trgovini Kranjske, ter trdil, da kranjski les, če tudi je Galicija od Trsta tolikanj oddaljena, dandanes ne more več konkurovati z gališkim, kar se tiče tega zadnjega, ne morem pri-
trditi na vse strani. To je sicer res, da so se za izvoz gališkega lesa ustanovile veliko nižje jednotne cene. Da se to ni zgodilo, bi se sploh gališki les ne mogel izvažati preko Trsta. Bile so tarifske olajšave pri jednotah, ne pa pri vsotah — ker vsote (Gesamtsätze) so za Galicijo itak bile višje nego za Kranjsko — potrebne z ozirom na carin-
sko in tarifsko postopanje nemške vlade, s katerim je izvoz lesa, za Galicijo prevažen, bil popolnem izpodrezen.

„Mislim torej, da od tod vlade niti železnice, ki so bile udeležene, v kolikor jim je bilo od vlade treba dovoljenja, ne more zadeti nikakršno očitjanje.

„Kolikor se tiče dolenjske železnice, ne ma-
ram govoriti o vsej njenej zgodovini, popisane v spomenici, katero je imenoval gospod poslanec. Saj je gospod poslanec sam priznal, da so se stvari globoko predrugačile po prevratu leta 1873. Tudi ne bodem danes govoril k dolenjski železnici, kako bi bilo, če bi se kasneje podaljšala preko Hrvatske do dalmatinske železnice, kar bi bilo vredno z ab-
straktnega stališča na politično in strategično stran. Ostal bodem pri konečnem predlogu gospoda po-
slanca, kateri je v resoluciji: „Pozivlja se vlada, naj v kratkem predloži načrt postave o dolenjske železnici.“ Sam gospod poslanec je dejal, da se je s sodelovanjem trgovskega ministerstva, osobito ge-
neralne inspekcije napravil raven generalni črtež za dolenjsko železnico in jaz le potrjujem iz aktov, da je to istina.

„Govoril je tudi gospod poslanec o mnogih peticijah, ki so zastran tega došle visoke zbornice. Res jih je došlo brez števila. Gospod poslanec je tudi posredno razlog navel, zakaj stvar še ni na-
predovala, katera se je že leta in leta poudarjala v peticijah itd. To je ravno, da do danes ni vladi došla nobena uloga niti od zasobnika niti od kon-
sorcija, da bi se na podlagi nje dalo razpravljati. S peticijami samimi še ni opravljen. Stvar mora priti na praktična tla, če se sploh kam hoče priti.“

Ta odgovor barona Pusswalda nam kaže, da se trgovska uprava glede dolenjske železnice še vedno ziblje v brezbriznem naslonjači, češ: „Dobro bi bilo, če bi bilo“. Utemeljena želja, katero raz-
glašajo stotine peticij, ta še ne zadostuje, da bi uprava pozitivno posegla v razmere. To nedržavno načelo je krivo, da Dolenjska nema še železnice. Ker se ga je tudi danes baron Pusswald tesno držal, za to se bojimo, da gospodje tudi za bo-
doče pričakujejo prepraktičnih tal — za se, da pričakujejo od te ali one strani propozicij, s katerimi bi se breme dolenjske železnice razdelilo na to in ono ramo, samo ne na državno. Skrb na-
ših poslancev in prijateljev zanemarjenega dela kranjske dežele bode, da take neugodne sape pre-
minejo v trgovskem ministerstvu, drugače se sedanji rod ne bo vozil z dolenjsko železnico. A ker je že treba „praktične uloge“, naj se stori, — da kmalu znamo, koliko moremo pričakovati in kaj še mo-
ramo poiskati.

Debata državnega zbora se od ponedeljka sem vije po tradicionalnej strugi. Finančni budget se je rešil, a sedaj se rešuje z obrabljenimi opazkami trgovsko ministerstvo. Jutri se utegne pač vneti večja debata radi poštarjev na Českem, tako tudi radi justične uprave pri pravosodnem budgetu.

Govor poslanca g. prof. Šukljeja

v državnozbornski seji dne 30. marca.

Konec.)

V budgetnem odseku se je bilo sprožilo vpra-
šanje, kako je z učnimi pripomočki. V tem oziru

moram načelniku naučne uprave le zagotavljati; da bomo za duševni zaklad, za duševno dotacijo že sami skrbeli. Ne sme se namreč pozabiti, da je v ne baš velikemu krogu duševnih velikanov, kateri predstavljajo Avstrijo na polji znanstev, majhni slo-
venski narod dal razmeroma največ deležnikov.

Gospoda moja, to odkritosrčno povem, če tudi sem v nevarnosti, da bodem vzbudil veselost na nekih klopih, dovoljujem si to kratko razložiti. Ve-
liki matematik Vega, katerega ime blišči z zvezd-
natega nebesa, je bil sin našega naroda. Jeden osnovelec modernega jezikoslovja, Kopitar, slavni izdatelj „Glagolita Klotzianus“ je tudi naš. To je bil tako učen mož, da ga je učenjak prve vrste nemškega naroda, noben drugi kakor Jakob Grim sam imenoval „monstrum scientiarum“, velikan znanostij. Mnogobrojni juristom te zbornice bode morda znan sovrstnik teh dveh Slovencev, Dolinar, zaradi svojega zakonskega prava in udeležbe pri kodifikovanju občnega državljanskega zakonika, avstrijskemu zgodovinarju pa radi svojega „Codex epistolaris Primislai Ottocari“, zu tedanji čas vse-
kako vzgledno delo. In pogledimo na Dunajsko vse-
učilišče in videli bomo, kako znatno je tu zastopan naš narod. Omenim naj ime Miklošič, ki je ponos Dunajskega vseučilišča, nadalje naj imenujem veli-
kega fizika — če pogledate skromni slovenski slov-
stveni list „Slovenski Glasnik“, letnike od 1858 do 1862, in videli boste v njem več znanstvenih fizi-
kalnih spisov, pod njimi pa podpisano ime največ-
jega fizika, ki ga je še kedaj imela Avstrija, ime dr. Josipa Štefana. Naposled bodi še omenjeno, da sedanega rektorja Dunajskega vseučilišča Zhis-
mana s ponosom lahko reklamujemo zase. Mislim tedaj, gospoda moja, da v duševnem oziru bomo že mogli preskrbeti naše srednje šole. To nalogo bomo tudi izpolnili. Jedno pa vendar moram naglašati, da vsega najedenkrat ne zahtevamo. „Non datur saltus in natura.“

To tudi mi čutimo in dobro vemo, da šolstvo po svoji notranji naravi ne more prenašati moč-
nih tresajev. Za sedaj zadostuje, ako učna uprava, ozirajoč se na resolucije, sklenene v visokej zbor-
nici v prejšnjih letih, osnuje z začetkom šolskega leta 1886—87 slovenske paralelke v Mariboru, Celji in Gorici. Gospod naučni minister se je v bud-
getnem odseku izgovarjal, da bi to bil vendar samo eksperiment in tedaj mora počakati, kak uspeh bo-
de imela skušnja na Kranjskem, ali bodo petošolci, prihajajoči iz slovenskih vzporednic mogli slediti nemškemu pouku v petem razredu. Temu bi vendar nekoliko ugovarjal.

Na jednej strani je jasno, da taka poskušnja ni zanesljiva, kajti mnogo je zavisno od vnanjih slučajnostij, od osobne kvalifikacije učiteljstva, kakor tudi šolarskega gradiva.

Na drugej strani pa moram opozarjati na ogromno nasprotje, ki tiči o tem, da se na jednej strani — in jaz nemam nič proti temu, kolikor se tiče zgornjih razredov četrterazredne ljudske šole — hoče uvesti nemščina na ljudskih šolah kot obli-
gaten predmet, naravno da s tem prepričanjem, da bodo učenci, ostavivši ljudsko šolo zmogni nemščine, na drugej strani se pa ugovarja, da bi se ta učni smoter ne dosegel, ako se cvet, izbrani učenci ljudskih šol, še štiri leta uče nemščine v gimnaziji, in kakor je to pri nas „de facto“ v tretjem in četrtem raz-
redu celo dva predmeta učita v nemščini. To je nasprotje, katero naj bi naučna uprava vendar že preskočila.

Morala bi gledati, da že v bodočem šolskem letu ustreže opravičenim zahtevam slovenskega na-
roda, ter pred vsem osnuje na gimnazijah v Ma-
riboru, Celji in Gorici paralelke s slovenskim učnim jezikom. (Dobro! dobro! na desnici.)

Zdaj prehajam k tretjej in poslednjej želji, ki se tiče obrtnih učilišč v naših krajih.

Kako smo v tem oziru zanemarjeni, kaže naj-
bolje faktum, da v vseh slovenskih pokrajinah ni nobene obrtne strokovne šole s slovenskim učnim jezikom. (Čujte! čujte! na desnici.)

Isto tako se nas prezira, primerjamo li šte-
vilke podrobnega proračuna.

Vzemite v roke podrobni proračun naučnega ministerstva, in videli boste, da se zahteva za obrtni strokovni in za obrtni nadaljevalni pouk na Koro-
škem za leto 1886 vkupe 45.630 gld. — jaz mi-
slim, da mi ni treba naštevati posamičnih točk. Dobro, gospoda moja, saj ne zavidam Koroščem.

Koliko pa dobi sosedna kronovina Kranjska? Tu čitanio 1320 gld. za čipkarsko šolo v Idriji,

1000 gld. za strokovno šolo v Kočevju ustanovljeno po nemškem Schulvereinu — ki pa radi učnega jezika ni velikej večini prebivalstva dostopna — in nazadnje 3156 gld. za obrtni nadaljevalni pouk. Teda na jedn j strani 45 600 gld., za Koroško, na drugej strani za Kranjsko pravo bagatelo 5476 gld., tedar niti devetine tega, kar dobiya Koroška pod tem naslovom od države. In vendar ima Kranjska nad 140.000 prebivalcev več od Koroške, in kar se tiče nadarjenosti prebivalstva, smem naravnost trditi — skliceval bi se tu lahko na sodbo gotovo priznane avtoritete, kolege poslanca dr. Exnerja — da je naš narod izvrstno nadarjen za ročne spretnosti. —

To vidite, gospoda moja, iz tega, da se ondu nahajajo stalno udomačene jako razvite obrtnije; to vidite iz tega, kako lahko se tam nekatere obrtnije udomače in hitro razvijajo. Eklatantni vzgled daje slavnkarstvo v kamniškem okraji, ki se je še le pred nekaterimi leti v večjem odsegu upeljalo in sedaj ne preskrbuje le velikega dela Dunajskega trga, ampak se za izvažanje v inozemstvo v poštev jemlje.

Visoka naučna uprava ima, mislim, tu izpolniti resno nalogo, skrbeti mora, da se naposled kaj stori za obrtni pouk, da se vendar jedenkrat osnujejo obrtne strokovne šole s slovenskim učnim jezikom. Učnih močij, ki se še sedaj izobrazujejo, imeli bomo gotovo v bližnji bodočnosti.

Rad bi še to ali ono omenjal, kaj naj se hitro ukrene v tej stvari. Tako mislim, da bi se obrtnemu središču dežele, največjemu mestu slovenskemu, Ljubljani, dala višja obrtna šola, ali pa sprva morda tudi le rokodelska šola, da bi se pred vsem ondu, kjer so stare domače obrti, — jaz mislim pred vsem na Ribniško dolino z njeno jako znamenito lesno in lončarsko obrtnijo — tem obrtnim pano-gam pomoglo z osnovo obrtnih strokovnih učilnic.

Približal sem se koncu, le kratak politični moment bi še rad poudaril. Ako bode bodoči zgodovinar preiskaval smotre in razvoj našega borenja, čudil se bode skoro neraztolmačljivi činjenici, da zmer-nim zahtevam slovenskega naroda na jednej strani tako hudo nasprotuje levica, na drugej strani pa — in to moram z obžalovanjem konstatovati — da se tudi Taaffejeve vlade naučna uprava na te zahteve ne ozira s potrebno dobrohotnostjo — vsaj do sedaj ne.

Gospoda moja, mi ne zahtevamo nič pretirane-ga, jako zmerni smo v svojih zahtevah. Mi po-znamo našo neugodno zemljepisno ležo in izvajamo konsekvence iz naše nevesele preteklosti. Mi ne moremo staviti takih zahtev, kakor na primer naši zavezniki Čehi, in o Slovencih ne bodete z najboljšo voljo mogli trditi — s čimer pobijate Čeha — da nam ni za narodno enakopravnost, ampak za državno pravne zahteve. O tem, gospoda moja, pri nas ne more biti niti govora; skromni smo celo v svojih željah, borimo se le za drago zapuščino naših prednikov, da ohranimo naš jezik, da dobimo v šoli in uradu varstvo naše individualnosti. (Dobro! dobro! na desnici.)

S tega stališča in v tem prepričanju izražam svoje najiskrenejše čustvo, nujno proseč v imenu slovenskega naroda častitega načelnika naučni upravi, da se blagovoljno ozira na želje, katere smo izja-vili in da slovenskemu narodu podeli, kar mu gre po naravnem pravu, in kar mu gre po ustavnej pravici. (Pritrjevanje in ploskanje na desnici. — Govorniku častitajo.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. aprila.

Česki deželni svet se je odločno izrekel proti sodelovanju učiteljev pri gledaliških predstava-h. — Vlada je naznanila deželnemu odboru, da bode dovolila 150.000 gld., katere je deželni zbor zahteval za popravilo gradu Karlov Tyn, katera vsota se bode izplačala v 10 letnih obrokih, in bode že v tem zasedanju državnega zbora zahtevala primerni dostavni kredit.

Vnanje države.

Srbski narodno liberalci in radikalci že skli-cujejo volilne shode in skupno delujejo proti vladi. Radikalni volilni odbor je sklenil, podpirati liberalne kandidate, kjer imajo liberalci več upliva, kakor ra-dikalci. Liberalci bodo v družih okrajih volili radi-kalce. Privrženci Piročanca in Novakovića tudi ne bodo podpirali vlade; samo odločili se še neso, ali bi ostali pasivni ali pa postavili svoje kandidate.

Bolgarska vlada nekda namerava sklicati narodno sebranje in sicer iz Bolgarov in Vzhodno-

rumelijcev. Predložila mu bode turško-evropski do-govor, kateri je potrdila konferenca. Ako bodo na-rodni zastopniki pritrdili temu dogovoru, mu tudi knez ugovarjal ne bode, ko bi mu pa ne pritrdili, mu pa tudi knez ne bode pritrdil. Na ta način bo-če vlada zvrniti odgovornost na narod sam. Naj se sebranje izreče tako ali tako, Rusija ne bode mogla knezu delati sitnosti. Ako bode narodno za-stopstvo pritrdilo temu dogovoru, nasprotniki kne-zovi ne bodo mogli agitovati mej narodom, da je knez narod izdal Turčiji, ako mu pa ne pritrdijo, pa Rusija krivde ne bode mogla zvrčati na kneza. Reklo se jej bode lahko, da to ni knezova samo-voljnost, ampak volja naroda. Bolgariji pa to postopanje vendar ne bode nič koristilo, ampak le ško-dovalo, kajti prouzročiti utegne nasprotje mej Ru-sijo in bolgarskim narodom. Dosedaj je Rusija vsaj nasprotovala samo knezu, bolgarski narod je pa še vedno ljubila. Knez si pa na ta način prestola utr-dil ne bode. Rusija bode pa že našla drugo pri-ložnost, da mu bode metala polena pod noge. Na pomoč družih velevlastij se pa Bolgari ne smejo za-našati, kajti te jih samo šuntajo proti Rusiji, ko bi pa prišla resna nevarnost, bi je pa zapustile.

Javno mnenje v Rusiji postaja nezadovoljno z rusko diplomacijo, ki ne more doseči nikakega vspeha na Balkanu. Razni listi očitajo Giersu, da daje slabe instrukcije svojim agentom. Celo vladi prijazne „St. Peterburgskija Vjedomosti“ obžalujejo, da Per-siani ni avstrijski, grof Khevenhüller pa ruski di-plomat. Ta list misli, da je le pomanjkanje ener-gije ruske diplomacije krivo, da je v Belemgradu prišel zopet Garašanin na krmilo. Sicer so pa Rusi prepričani, da se Garašanin ne bode mogel dolgo obdržati. Skoro vsi ruski vladi prijazni listi pišejo, da naj bi Rusija zasela Bolgarijo in Vzhodno Ru-melijo, ker drugače se jej ne bode posrečilo pridobi-ti prejšnjega upliva na Balkanu.

Grška se še ni odločila, ali bi demobilizo-vala ali ne. Turčija je trdno sklenila, začeti vojno, ako se Grška ne uda željam velevlastij. — V zbor-nici je Delyannis zagovarjal politiko vlade in izja-vil, da se bode Grška zdržala vsakega napada na Turčijo, ki bi nasprotoval mejnarnodnim pravicam. Lombardos je hudo kritikoval politiko vlade, ki je zgubila vse simpatije velevlastij, četudi ni namera-vala začeti vojne. Politiški položaj se mu zdi jako kritičen.

Ruski car se vrne v Peterburg iz Krima 17. maja. Minister vnanjih zadev, Giers, povrne se pa v Peterburg že 7. maja in prevzame zopet vod-stvo ministerstva. Sedaj pa vodi vnanje minister-stvo pl. Vlangali.

Rusko veleposlaništvo izročilo je turškeje vladi noto, v katerej se zahteva izplačilo zaostalih svot vojne odškodnine, kakor sta se bili pogodili Turčija in Rusija.

Iz Belgije se zopet poroča o delavskih straj-kih. V premogovnikih v Monceau-Fontaine blizu Charleroi je več tisoč delavcev ustavilo delo. Za-htevajo povišanje plačila vsaj 5 frankov na dan, in skrajšanje delavskega časa. Poslednja zahteva je popolnem opravičena, kajti premogokopi morajo de-lati po 13, pomagachi celo po 16 ur na dan. Pa tudi v provinciji Gent delavci ostavljajo delo. V Ni-nove, kjer so velike tkalnice in ima 7800 delavcev delo, je tudi nastal strajk. Samo jedna tovarna še dela, ker je dovolila povišanje plače delavcem. Vlada je odposlala v to mesto 500 vojakov, da ne navsta-nejo kaki izgredi. Po Nemškem in Angleškem na-birajo socijalisti za belgijske delavce, kateri so usta-vili delo. V kratkem pošljejo belgijskim delavcem velike svote denarja. General Van der Smissen po-vrnil se je v Brusselj. Vlada trdi, da zaradi tega, ker so se polegli izgredi. Drugi pa mislijo, da je temu uzrok to, da je liberalce Bara v zbornici gra-jal njegovo postopanje. Ko je vlada izjavila, da je general delal proti ustavi brez vednosti vlade, pred-lagal je Bara celo, da bi se Van der Smissen tožil. Belgijška opozicija hoče namreč poslednje izgrede kolikor se da izkoristiti proti vladi. Hkratu se pa v Belgiji začenjajo gibati republikanci. Predvčeraj so imeli shod v Brussli in več govornikov je jako odločno zahtevalo, da se odpravi kraljestvo.

Pruska zbornica vsprejela je tudi v tretjem branji zakon o naseljevanju Nemcev v vzhodnih po-krajinah z 214 proti 120 glasom. Poljaki se pri tretjem branji neso udeleževali debate, ampak je bil v njih imenu Magdzinski takoj v začetku seje izjavil, da se ne bodo udeleževali posvetovanja, ko je večina v prvem in drugem branji vsprejela za-kon, ki nasprotuje državnim osnovnim zakonom, hu-maniteti in mejnarnodnim dogovorom, samo pri gla-sovanji bodo pokazali svoje mnenje. — Odsek zbor-nice poslancev zavrgel je § 1 in § 3 zakona, ki hoče: da bi se poljskim občinam vzela pravica na-stavljati učitelje in izročila državi. Večina odsekov-a bila je teh mislij, da ta dva paragrafa nasprotujeta ustavi

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je šolski občini Dolenja Hrušica pod Ljubljano za zgradbo šole 150 gld.

— (Poslanec g. Božidar Ratič) se je zdravje znatno na bolje obrnilo, da sedaj ni nevarnosti več. Seveda se g. poslanec dlje časa

ne bode smel udeleževati nobenega dela na politiškem ali pa literarnem polji.

— (Celjski opat Wretschko) priznal je pri porotniški obravnavi proti g. Čagranu, da je lansko leto res prostomavtarja dr. Foreggerja v državni zbor volil. Gosp. Čagran mu je torej to po vsej pravici očitil.

— (Deželni šolski svet štajerski) prepovedal je dijakom Celjske gimnazije obiskovanje krčem. Tudi s stariši ne smejo obiskovati javnih lokalov, ako nima dovoljenja od ravnateljstva.

— (Nov namestnik za Dalmacijo.) Generalni major Karol pl. Blažeković dobil je brzojavno naročilo, da prevzame po smrti barona Cornara izpraznjeno mesto vojaškega poveljnika v Dalmaciji. Blažeković je rodom Hrvat, potomec stare plemenite obitelji, katere člani so često zavzi-mali odlična mesta v hrvatski upravi. Rodbina Blažekovičev izvira iz Turopoljskega kmetkega plem-stva in je še sedaj nekaj plemenitih kmetov s tem imenom v selu Kurilovec. Za Rodića bil je Blaže-ković načelnik generalnemu štabu v Dalmaciji, po-zneje vojaški poveljnik v Kotoru. Odlikovan bil je pogostoma z avstrijskimi in inozemskimi redovi.

— (Mestni zbor Ljubljanski) sklenil je včeraj po skoro 3 ure trajajoči razpravi pri tajnem glasovanji z listki s 13 proti 9 glasom, da se zgradba bolnišnice za silo odda g. Tönniesu za 26.735 gld. Po §. 20. stavbenih pogojev uporabljati se mora Vrhniška opeka, sicer se bode dotični denarni razloček odtegnil.

— (Trgovsko bolniško in penzijsko društvo v Ljubljani) ima v nedeljo 11. dan t. m. dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani svoj 50. redni občni zbor. Na dnevnem redu so: Poročili ravnateljstva in pregledovalnega odbora, volitev dveh častnih članov, volitev pregledovalcev za 1886, posamični nasveti.

— (Včerajšnji mesečni somenj) bil je dobro obiskan. Živine postavilo se je na somenj 923 glav in sicer: 378 konj, 302 vola, 196 krav in 47 telet. Kupčija bila je prav živahna, posebno na konjskem sejmišču, kjer je bilo tudi tujih kup-cev mnogo videti. Vreme imeli smo lepo.

— (Nova knjižica) izšla je v Mariboru. Naslov jej je: „Spisovnik ljubavnih listov, svetovalec v vseh srčnih zadevah za vse stanove in razmere. Cena 30 kr. V Mariboru. Tiskal in zalo-žil J. Leon-ov naslednik: L. Kordeš. 1886.“ 96 str. Naslov je malo bombastičen, vsebina pa se odlikuje od proizvodov te vrste po dostojni pisavi. Potrebe take knjižice nismo prav nič čutili, ne dvomimo pa, da bode marsikdo segel po njej, posebno ker je zavita v barvo — goreče ljubezni.

— (Razpisano) je mesto svetniškega taj-nika v VIII. razredu, eventualno mesto prištava v okrožji deželne sodnije Graške. Prošnje do 22. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 9. aprila. Dopis namestništva magistratu konstatuje, da je Fogertyjeva kon-cesija za mestno železnico (Stadtbahn) ob ve-ljavo in da je zapala kavcija znašajoča jeden milijon, ker se neso spolnile zaveze, da se podpiše in uplača delniški kapital. Konečno odločbo o porabi zapale kavcije pridržala si je državna uprava. — Listi poročajo: Posla-nec Gregor poslal je dve priči Knotzu. (Knotz je v zbornici Grega imenoval denuncijanta in ga razžalil z mnogimi drugimi psovkami. Za-rad tega utegne priti do dvoboja. Uredn.)

London 9. aprila. V dolenjej zbornici razvijal je Gladstone v tri in pol ure trajajočem govoru predlog o Irski in nasvetoval, da se v Dublinu napravi parlament za vsa vprašanja, ki se tičejo upravnih in postavodajnih zadev Irske nasproti vkupni državi. Parnell je izja-vil, da ta zakonski načrt v obče ugaja, da pa treba nekoliko sprememb. Posvetovanje se da-nes prične.

Beligrad 8. aprila. Včeraj bil odpotu-jočim zastopnikom ruskega „Rudečega križa“ na čast sijajen banket, katerega se je udele-žilo do 200 osob. Ruski poslanik Persjani na-pil je kralju Milanu. Drugo napitnico govoril je Ristić. Rekel je, da je mogočni ruski car odkritosrčni in nesebični pokrovitelj vseh Slo-vanov. Lani mu je car rekel, da sme Srbija v vseh slučajih zanašati se na podporo Rusije. Ristić izpraznil je čašo na carja Aleksandra III.

"PURITAS". Meji vsami olupševalnimi sredstvi, katera so poslednja leta začeli prodajati, je znana Dunajska specialiteta: C. kr. priv. "PURITAS", mleko za pomlajenje las, Otto Franz-a na Dunaji, 7. okraj, Mariahilferstrasse št. 38, jedino, ki zasluži, da se pohvalno omenja, kajti "PURITAS" ni nikakoli barvilo za lase, ampak lase pomladi, jim da zopet isto barvo, katero so imeli v mladosti, celo rdeči lasje dobijo temno-rumeno ali rujavo brado. Zaradi neškodljivosti in dobrega uplivanja, se "PURITAS" ni samo povzdignila v specialiteto, ampak se je tudi to olupševalno sredstvo jako priljubilo pri občinstvu. Svari se pred ponarejanji, v katerih je vseh svinec in so zategadelj zdravju škodljiva — V Ljubljani se dobiva pristna pri gospodu Eduardu Mahr-u, parfumerji.

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti bolezni živcev, padco, bolečine v želodci, nervozno šumenje po ušesih, trganje po ušesih, slab posluh, glavobolje, migrene, bledice in mrtvice ozdravljajo po racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnikih na pljučnih in nadušljivih dosežemo v štirih tednih čudovite vspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor. (708—19)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

8. aprila.

Pri Mennu: Friedman z Dunaja. — Kuhn iz Gradca. — Hopp z Dunaja. — Stern iz Zagreba. — Boncelj iz Zelenikov. — Reitmayer z Dunaja. Pri Mallé: Ledrer iz Budimpešte. — Burkhardt z Dunaja. — Lang iz Celovca. — Horowitz z Dunaja. — Baronica Urban iz Gorice. — Oblak z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Den	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
8. aprila.	7. jutraj	740-08 mm.	3-6°C	brezv.	megla	
	2. pop.	736-56 mm.	14-6°C	sl. vzh.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	735-72 mm.	10-6°C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 96°, za 0-7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo)

Papirna renta	85 gld. 45 kr.
Srebrna renta	85 " 55 "
Zlata renta	114 " 10 "
5% marčna renta	101 " 80 "
Akcije narodne banke	878 " "
Kreditne akcije	296 " 25 "
London	125 " 85 "
Srebro	— " — "
Napol.	10 " 05 "
C. kr. cekini	5 " 98 "
Nemške marke	61 " 70 "
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 128 "
Dravne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 "
Ogrska zlata renta 4%	104 " — "
5% papirna renta 5%	95 " 50 "
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	106 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% slati zast. listi	126 " 75 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	124 " 25 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 " 30 "
Kreditne srečke	100 gld. 179 "
Rudolfove srečke	10 " 18 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 117 "
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	206 " 50 "

Zahvala.

Podpisana čuti, da je njena dolžnost zavarovalne družbi za življenje „GRESHAM“ v Londonu, zlasti pa njenemu generalnemu zastopniku v Ljubljani, gosp. Guidu Zesohku, izreči javno najtoplejšo zahvalo.

Moj mož, Karol Fabijani, lekar, zavaroval se je za pet tisoč goldinarjev za življenje pri imenovanem zavodu. Zavarovana svota se je najtočneje, brez vsakega odtegljaja mi izplačala. Priporočam najiskrenejše vsem to znano zavarovalnico zaradi njene solidnosti.

V Škofjiloki, dné 31. marca 1886.

242)

Hedvika Fabijani.

CHAMPAGNE AYALA & Co.
Glavna zalog v Ljubljani pri g. PETER LASSNIK-u.
Varstvena znamka.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM
(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji z jamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Eduardu Mahr-u; v Trstu: Peter Slooovich, via Sanità 13; v Gorici: lekar C. Cristofoletti; v Reki: lekar C. Silhavy; v Celji: Ed. Fell; v Mariboru: J. Marčinc; v Rovinju: lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(701—7)

Št. 5769.

(228—2)

Ustanova.

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto podeliti ustanovo za deklško balo v znesku 100 gld., katero je mestni odbor Ljubljanski povodom srebrne poroke Njiju Velicanstev osnoval 1879. leta.

Pravico do te ustanove ima pošteno, ubogo in v Ljubljansko mestno občino pristojno dekle, ki se je od 24. aprila 1885. leta sem omožilo.

Prošnje podprte s potrebnimi spričevali uložiti je tukaj do konca meseca aprila 1886.

Mestni magistrat Ljubljanski,

дне 31. marca 1886.

Župan: Grasselli.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

ribjega olja.

Prijetno in jako zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (674—22)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Umrlí so:

5. aprila: Josip Kocijan, črviljar, 88 let, Vegove ulice št. 9, za starostjo. — Janez Snop, delavčev sin, 3 mesece, Karlovska cesta št. 22, za božjastjo.

6. aprila: Neža Kúrtz, uradnega sluga vdova, 70 let, Zvezdarske ulice št. 4, za starostjo.

7. aprila: Viljem Wohl, c. kr. nadporočnik, 29 let, Dunajska cesta št. 14, za pljučno tuberkulozo. — Ana Lah, dekla, 68 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.

V deželnej bolnici:

2. aprila: Matevž Zalokar, delavec, 48 let, za jetiko. — Marija Nardin, posestnikova hči, 37 let, za plućnim edemom. — Miha Bokar, gostac, 75 let, za vnetjem pluč. — Franca Hauptman, delavka, 25 let, za jetiko.

3. marca: Helena Krlhikar, gostija, 64 let, za starostjo.

5. aprila: Tine Šilar, gostac, za protinom.

9. aprila: Konrad Winter, jetniškega paznika sin, 2 m., na Zabjaku št. 6, za božjastjo. — Janez Weslaj, delavec, 62 let, Cesta na južno železnico št. 1, za kapov.

7. aprila: Jožef Orehek, gostac, 54 let, za jetiko.

Učenee

se takoj vsprejme v neke večje trgovini z mešanim blagom na Dolenjskem. — Pisma na upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(215—4)

!Novejša iznajdba!

Na polji obrtnije za klobuke jedina, velikanska in odlična.

Do sedaj se še niso izdelovali boljše, praktičnejše, trajnejše, cenejši, pripravniji in nepokonejši klobuki, kakor so po najnovejši metodi z hidravlično silo izdelani prekrasni, svetovno znani, podloženi

Komad gl. 1.80.	narodni klobuki	12 komadov gl. 20.
-----------------	-----------------	--------------------

za gospode, dame, dekleta, deške, pripravni za vse letne čase.

Ti čudoviti, vsakej glavi prilagajajoči se klobuki, narejeni iz fine mehke Dunajske klobučine, dobivajo se v vsakej barvi in velikosti; najprimernejša noša za uboge in bogate, kavalirje, meščane in delavce. — Kdor hoče za neznatno ceno imeti vedno lep nepokonejši klobuk, bodi gospod ali gospa, naj se obrne na

J. H. RABINOWICZ,

Hutmanufaktur, (214—2)

WIEN, 11., Hintere Zollamtestrasse Nr. 9.

Jaz opozarjam, da se bode novo izumljenje kmalu ponarejalo in da so vsi drugi klobuki dosti slabši od mojih.

V provincije se razpošilja proti poštnemu povzetju.

Zrebanje že 24. tega Meseca.

Kincsem SREČKE 1 gold. 1 sreček 10 gl. samo 10 gl.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% 4788 denarnih dobikov.

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6. (142—26)

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“

mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikakoli barva za lase, ampak mleku podobna tekočina, katera ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlajuje, t. j. polagoma in sicer najdalje v štirinajstih dneh jim da zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajnicah in nobenega sledu barve se ne zapazi, ker

„PURITAS“

Raba

je najbolj prirosta na svetu. Ulje se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvajset dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbujnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanji 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštnemu povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celovci prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221—2)

